పరాజిత

దండమూడి మహీధర్

వినయ్ మొట్టమొదటసారి వాళ్ళింటికి ఎప్పుడు వచ్చాడో ఉజ్వలకు బాగా గుర్తున్నది.

ఆరోజున ఆదివారం కావడంవలన ఆమెతండ్రి టీ త్రాగి తీరికగా పత్రిక పేజీలు తిరగేస్తున్నాడు. చివరపేజీ యింకా కొంచెం మిగిలివుందనగా ఉజ్వల ఆయనగదిలో ప్రవేశించింది.

'నాన్నా! 'డేఫడిల్స్' పొయమ్ చివరిపంక్తులు నాకు సరిగా అర్థం కావడంలేదు. కొంచెం చెప్పరూ?'

'డేఫడిల్స్! — వర్డ్స్‌వర్త్!' అని అంటూ ఆమెతండ్రి పుస్తకంవైపు చేయిచాచి 'ఏదీ! యిలాతే!' అని అన్నాడు.

'దుర్గేశబాబుగారున్నారాండీ!' సరిగ్గా అదే సమయాన బయటినుంచి వినయ్ కేకవేశాడు.

'ఎవరూ? వినయ్! నువ్వటోయ్! లోపలికిరా!' అని అన్నాడు, దుర్గేశబాబు!

వినయ్ లోపలికి వచ్చాడు. సంస్కార రహితంగావున్న క్రాపు, సగంవరకుమడిచిన చేతులచొక్కా, కళ్ళకు మందపాటి అద్దాల కళ్ళజోడూ, ఆ కళ్ళజోడు వెనుక అవ్యక్తమైన వ్యథను ప్రతిఫలింపజేసే కళ్ళూ- ఇదీ ఆతనిరూపం. ఫిలాసఫీ యం. ఏ. చదువుతున్నాడు. మనిషి కూడా చూడడానికి ఫిలాసఫర్ లాగా కన్పిస్తాడు.

'కూర్చోబాబూ! ఏమిటి సంగతులు —' అని దుర్గేశబాబు ప్రశ్నించాడు.

వినయ్ — సిగ్గుపడుతూ కొంచెం దూరంగావున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. తండ్రీ కూతుళ్ళను కొంచెం పరీక్షగా చూశాడు — ఒక నిమిషం పాటు. ఆ తరువాత —

'రేపు మాయింట్లో కాళికాదేవి పూజ జరిపిస్తున్నామండి. మీరంతా దయచేయాలి!' అని అన్నాడు.

కాళీపూజ అనేది ప్రతి సంవత్సరం జరుపుకుంటారు. అయితే వినయ్ మాత్రం యిదివరలో ఎప్పుడూ యిలా వచ్చి ఆహ్వానించలేదు. గత సంవత్స

బెంగాలీ మూలం: నారాయణ గంగోపాధ్యాయ

రమే ఇతగాడి తండ్రి పరలోకయాత్ర చేశాడు. ఈ కారణంగా కులాచారాలకు సంబంధించిన సమస్త వ్యవహారాలనూ నిర్వర్తించవలసిన బాధ్యత యితనిమీద పడింది.

'తప్పకుండా వస్తాం కాళికాదేవి పూజకు రాకపోవడమేమిటి? అయినా, పనిగట్టుకొనివచ్చి మమ్మల్ని పిలవాలటయ్యా? మాఅంతట మేము వచ్చేవాళ్ళమేగా!' అని అన్నాడు దుర్గేశబాబు!

'అయితే నాకు శలవిప్పించండి!' అని వినయ్ లేచి నిల్చున్నాడు.

దుర్గేశబాబు అకస్మాత్తుగా ఏమి ఆలోచించాడో ఏమో వినయ్ నుద్దేశించి —

'ఏమయ్యా, వినయ్! నువ్వు నాకొక వుపకారం చేయాలి! నువ్వు చాలా తెలివిగల కుర్రవాడివి! కొంచెం మా అమ్మాయికి 'డేఫడిల్స్' కవిత్వాన్ని తెలిసేట్టు చెబుతావా? నా చిన్నతనంలో నేనుకూడా ఈ గీతాన్ని చదివాను గాని, నాకు సరిగా గుర్తు లేదు,' అని అన్నాడు.

ఉజ్వలకు చెప్పనలవిగాని సిగ్గు వేసింది. ఆమెకు అక్కడినుంచి వెంటనే పారిపోవా లనిపించింది కూడాను.

'నాన్నా! నేను స్వయంగా ఎలాగో తంటాలుపడి చదువుకుంటాలే! వారిని శ్రమపెట్టడమెందుకు?' అని అన్నది!

'స్వంతంగా చదువుకుంటే అర్థమయ్యేదానికి నన్నెందుకు అడిగావమ్మా! వినయ్ మనకు కావలసినవాడేలే! చాలా బ్రిలియంట్ స్టూడెంటు! మనవీధిలోనివాడు, పైగా మనకు బంధువుకూడా! ఇతనిముందు సిగ్గెందుకమ్మా! టూకీగా నాలుగు మాటల్లో చెప్పేస్తాడు! పుస్తకం వినయ్ చేతికివ్వు'.

వినయ్ మళ్ళా కుర్చీలో

కూర్చుంటూ 'అలాగే చెబుతానండి!' అని అన్నాడు.

అతని కంఠంలో ఎటువంటి జంకూ లేదు వినయ్ ఉజ్వలను చూసీ చూడ నట్టుగా చూశాడు.

పుస్తకం వినయ్‌కు అందించేప్పుడు ఉజ్వల చేతులు వణికాయి, కాని వినయ్‌మాత్రం దీన్ని గమనించనే లేదు. అతి సహజ స్వరంతో - 'మీకు ఏ పద్యాలు డిఫికల్ట్‌గా వున్నాయన్నారు? చివరి పద్యాలు కదూ? ' అని వినయ్ వాటిని వివరించి చెప్పాడు.

ఇరవయ్ నిమిషాలపాటు పద్యాలకు అర్థం చెబుతూవుంటే దుర్గేశబాబు చెవులు దోరచేసుకొనివిన్నాడు. వినయ్ అనర్గళ కవితా ధోరణి, మేధా సంపద దుర్గేశబాబును ఎంతగానో ఆకర్షించాయి. అయితే ఉజ్వలకు మాత్రం వినయ్ మాటలు సగం అర్థంకాలేదు. అయితే అతని మధుర కంఠానికి ఆమె సమ్మోహితురాలైంది. అతనిఇంగ్లిషు బాషాపటిమకు ఆశ్చర్య పోయింది, వినయ్ అతి ప్రతిభా సంపన్నుడనే విషయం మాత్రం ఆమెకు దృఢ పడింది.

'సుబర్బ్, యూనిక్ !' అని దుర్గేశ బాబు బిగ్గరగా అన్నాడు.

ఉజ్వల కనుబొమ్మలు చిట్లించు కున్నది.

'వినయ్! నిజం చెబుతున్నాను. కాలేజీలో నేను చదివేరోజుల్లో డాక్టర్ ఘోషు యింగ్లీషు అద్భుతంగా చెప్పే వాడని అనుకునే వాణ్ణి! నిన్ను చూశాక — యివ్వాళ ఆయన గుర్తు కొచ్చాడు. వండర్‌ఫుల్‌గా చెప్పావు. మా అమ్మాయి యింగ్లీషులో చాలా పూర్! అప్పుడప్పుడు వచ్చి కాస్త ఇంగ్లీషుచెప్పి వెళ్ళావంటే — నీ మేలు మరచిపోలేను!' అని అతి ఆత్మీయ భావంతో అన్నాడు — 'ఏదో బంధుత్వం వున్నదిగనుక ఇంత చనువు తీసుకొని అడిగాను!'

తనతండ్రి వినయ్‌ను అలా అడగడం ఉజ్వలకు రుచించలేదు. 'నాన్నా! వారిక ఎందుకంత శ్రమయివ్వడం?' అని అనాలనిపించింది. కాని నోటివెంట మాటలు పెకిలిరాలేదు.

దుర్గేశబాబు మాటలకు వినయ్ మొహంమీద ఏ భావమూ ప్రస్ఫుటితం కాలేదు. వెనుకటిలాగానే కూర్చొని— పుస్తకం ఉజ్వలకు అందిస్తూ — 'సరే! అలాగే వస్తూవుంటాలెండి!' అని అన్నాడు అంతేగాని అయిష్టతను వ్యక్తం చేయలేదు. అందుకే ఉజ్వల — తనకేదో అవమానం జరిగినట్టు భావించు కున్నది. ఎందుకో ఏమో!

ఆ తరువాత వినయ్ లేచి వెళ్ళి పోతూ — 'దుర్గేశబాబుగారూ! శలవు! ఇంకా నలుగురైదుగుర్ని స్టూడెంట్స్‌ని

వానికి ఆహ్వానించాలి!' అని అన్నాడు.

* * *

ఏదో మాటవరసకు అన్నాడేగాని ఆయన కెక్కడ గుర్తుంటుంది. బయటికి వెళ్ళడంతోటే ఈ విషయంకాస్తా పులుసులో కలిసిపోతుందని భావించింది ఉజ్వల! ఎందుకంటే గత ఐదు సంవత్సరాలనుంచి ఇతగాడి వాలకాన్ని ఈమె పరికిస్తూనే ఉన్నది. అసలు వినయ్ వెళ్ళేది వాళ్ళింటిముందునుంచేగా? ఒకళ్ళతో మాట్లాడడు. మరొకరు ఇతనితో మాట్లాడరు. తనపని తప్ప మరొకలోకం ఆయనకు పట్టదు. నిత్యం తనలోతను ఏదో ఆలోచించుకుంటూ నడుస్తాడు. తలపైకెత్తి ఎవరినీ చూడనైనా చూడడు. అందుకే ఆ వాడకట్టు వాళ్ళంతా వినయ్‌ను-చూసి పిచ్చివాళ్ళ లక్షణాలు కొన్ని అతనిలో వున్నాయని అనుకుంటూ వుంటారు. ఎప్పుడూ చేతిలో బండెడు పుస్తకాలుంటాయి. కాళ్ళ వేసుకునే జోళ్ళు-రెండూ రెండు రకాలుగా వుంటాయి. అప్పుడప్పుడు చొక్కా తిరగేసి తొడుక్కుంటాడు. మతిమరుపుగా జేబులో డబ్బులు లేకుండానే ట్రాంలో ఎక్కుతాడు. ఎంత అమాయకమైన మనిషి!

ఇంత మతిమరుపు మనిషి చివరకు తన స్మరణాశక్తిని ఋజువు చేసుకున్నాడు. ఆ తరువాత ఐదురోజులకు సాయంత్రంపూట వాళ్ళింటికివచ్చి-'దుర్గేశబాబుగారూ!' అని కేకేశాడు.

దుర్గేశబాబు ఇంట్లో లేరు ఆ సమయంలో. ఉజ్వల తలుపు తెరచి-'లేరండీ!' అని సమాధానం చెప్పింది వాకిట్లో నిలబడి!

'ఫరవాలేదులే! నేను వచ్చిందినీకు ఇంగ్లీషుపాఠం చెప్పడానికిలే! అని అన్నాడు.

ఉజ్వల ఆశ్చర్య చకితురాలై కొన్ని క్షణాలపాటు అలాగే నిలబడిపోయింది. తలపైకెత్తి అతనిమొహంలోకి చూసింది! అతని మొహంమీద ఆమెకు పసిపిల్లల అమాయకత్వం కన్పించింది. కళ్ళల్లో ఆత్మనిగ్రహం ప్రస్ఫుటించింది. ఒక్కసారిగా ఆమె హృదయంలోని పొరల తెరలు విడిపోయినాయి.

'ఇవ్వాళ్ళ నీకు చదవాలని లేకపోతే చెప్పు. మరొకరోజు వస్తా అని అన్నాడు వినయ్ - కొంచెంసేపు మౌనంగా నిలబడి!

'ఫరవాలేదు, రండి!'

ఆరోజునుంచి చదువు చెప్పడం ప్రారంభమైంది.

వినయ్ ఫస్టుక్లాసులో యం ఏ ప్యాసై రిసర్చి చేస్తున్నాడు. ఉజ్వల కొత్తగా కాలేజీలో చేరి చదువుతున్నది. వినయ్ వారానికి రెండు

మూడుసార్లువచ్చి ఇంగ్లీషుచెప్పి వెడుతున్నాడు. అప్పుడప్పుడుసంస్కృతం, లాజిక్ కూడా చెబుతున్నాడు. పాఠం చెప్పడంలో గంటా, గంటన్నరసేపు వుంటాడు. వినయ్ పాఠం చెబుతున్నంతసేపూ ఉజ్వల ఏదో ఒక అద్భుతలోకంలో విహరిస్తూ వుండేది. పాఠంచెప్పడం అగస్మాత్తుగా ఆపేసి వినయ్ లేచి నిల్చునేవాడు.

'ఇవ్వాళ నాకు చాలా అర్జంటు పనివున్నది, వెడుతున్నాను.' అనేవాడు, అప్పుడప్పుడు.

ఉజ్వల అంతర్యం జ్వాలతో దహించుక పోయేది, పెదాలు కంపించేవి. 'ఈ మనిషి ఎంతనిర్దయుడు! ఎప్పుడూ తనను ప్రేమగా మాట్లాడించడు! పాఠం చెప్పినంతసేపూ చెప్పడం, ఆ తరువాత మీటనొక్కినట్టు మాటం పలుకూలేకుండా లేచి వెళ్ళిపోవడం? ఏమిటి ఈ మనిషితరహా? అని ఆలోచించుకొని ఉజ్వల బాధపడేది. పాఠాలు చెప్పడం పూర్తయిన తరువాత వినయ్ కొంతసేపు తనతో కూర్చుంటే చాలా బావుండును? ఒకరినొకరు చూసుకుంటూ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వుంటే ఎంత హాయిగా వుండును? ఉజ్వల తనలో తను మధనపడేది! జోరున వర్షం కురుస్తున్న ఒకరోజున ఉజ్వల హృదయం ఎంతగానో కంపించింది. ఇంతవరకు 'జరగనటువంటిదేదో ఆ రోజున జరిగిపోతుందని ఆమె ఎంతో గాఢంగా తలపోసింది.

రెండు సంవత్సరాలు వెళ్ళిపోయాయి. కాని ఎటువంటి నూతన సంఘటనా ఘటించలేదు. ఏవో తెలియని ఆలోచనలతో ఏదో ఒక సుముహూర్తం కోసం ఆమె కన్నులు కాయలు కాచేలా ఎదురు చూసింది. కాని ఆమె వూహాలు వూహాలుగానే వుండిపోయాయి, ఆమెహృదయంలో ఒలికిపోతున్న విషాదం అతని కన్నుదోయికి ఎన్నడూ కన్పించనేలేదు. పుస్తకంవైపు చూడడమేగాని ఎదురుగావున్న కన్నెనుమాత్రం కన్నెత్తి చూడలేదు. బయట జోరున వర్షం కురుస్తూంటే - కళ్ళజోడు చెమ్మ తుడుచుకుంటూ - 'జల్లు పడుతున్నది, కిటికీ తలుపులు వేయరాదూ?' అనేవాడు ఎటోచూస్తూ! అతడివాలకం ఉజ్వలకు చిరాకు కలిగించేది!

కొద్దిరోజులనుంచి వినయ్ తల్లి ఉజ్వల వాళ్ళ యింటికి తరచు రాకపోకలు సాగించింది. ఆమెకు వినయ్ ఒక్కడే కొడుకు! పిల్లవాడి పెళ్ళి చేయాలని ఆమె మహా తాపత్రయపడుతున్నది. ఉజ్వలను కోడలుగా చేసుకోవాలని ఆమెకు ఎంతో మక్కువగా వున్నది. తన కొడుకు- ఉజ్వలను గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాడని, ఈ కార

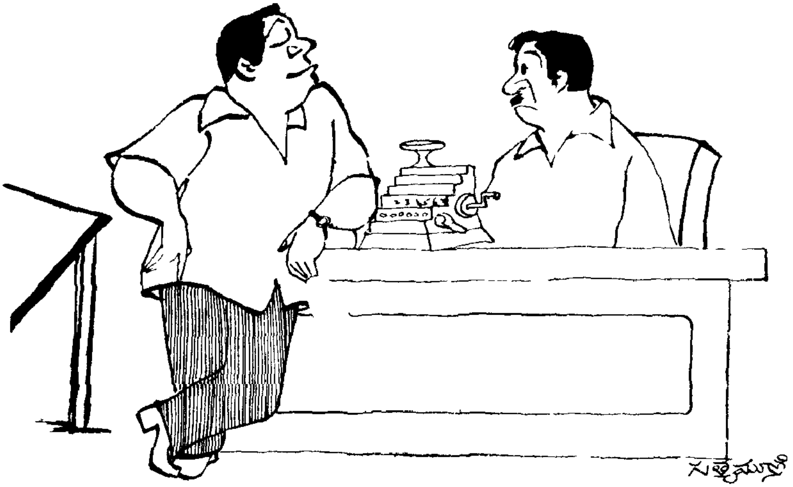

'ఈ మెషీను మీ పనిలో సగాన్ని చేసేస్తుందండి'

'ఐతే రెండివ్వండి.'

ణంగానే ఆమెకు రెండు సంవత్సరాల నుంచి పాఠాలు చెబుతున్నాడని ఆమె భావించింది. ఉజ్వల తల్లికి కూడా వినయ్ ఎంతో నచ్చాడు. దుర్గేశ బాబు కట్నంగానీ పేటా ఏమీ యిచ్చుకో లేడని వినయ్ తల్లికి తెలుసు, తనకు ఆస్థి లేకపోతేగా! అందుకే ఆమె ఈ సంబంధానికి ఒప్పుకున్నది.

ఈ విషయం ఉజ్వలకు తెలిసింది. ఆమె మనస్సుకూ, అంతరాత్మకూ అనిర్వచనీయ ఆనందం కలిగింది. ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు ఆమెను చుట్టుముట్టాయి. దిండులో తల దూర్చి అలాగే చాలాసేపు పడుకున్నది - 'పుస్తకం పేజీలలోనుంచి వినయ్ తన జీవితంలోకి ప్రవేశించబోతున్నాడన్న మాట! నిద్రిస్తున్న అతనిఆత్మ తన స్పర్శకు చైతన్యవంతమవుతుంది కాబోలు! పసిపిల్లవాడివలె విస్ఫారిన నేత్రాలతో ఆశ్చర్యంగా తన కళ్ళలోని కాంతిని చూస్తాడు కాబోలు! అప్పుడు '—

ఆరోజు రాత్రి ఆమె నిద్రపోలేదు. నీలాలనింగిమీద మిణుకు మిణుకు మంటున్న నక్షత్రాలను లెక్కపెడుతూ పడుకున్నది. ఆ రెండవరోజు వినయ్ కోసం ఉజ్వల సిగ్గరితనాన్ని తనలో యిముడ్చుకుని రిక్కు రిక్కుమంటూ ఎదురుచూసింది. ఆరోజున అతను రాలేదు. మూడవ రోజున వచ్చాడు

మహో ఉగ్రుడై వచ్చాడు. తుమ్మినట్లు మాట్లాడాడు. అప్పుడే దుర్గేశబాబు ఆఫీసునుంచి వచ్చాడు.

వినయ్ ఎటువంటి ఉపోద్ఘాతమూ లేకుండానే - ఆకాశం ఎత్తున లేచి పోయి - 'మీరింతటి అఘాయిత్యానికి పాల్పడతారని నే నెప్పుడూ అనుకో లేదు ! మీ అమ్మాయిని నాకిచ్చి పెళ్ళి చేయాలని సంకల్పించారటగా !' అని రెట్టించాడు. ఇంతకు కొద్దిక్షణాల క్రితమే అతని తల్లికి అతనికీ మధ్యన వివాహవిషయంలో ఘర్షణ జరిగింది.

'ఏదో పెద్దవారు అడిగారుగదా అని, మీ అమ్మాయికి పాఠాలు చెప్ప డానికి ఒప్పుకున్నాను. మీ మనస్సులో ఈ అభిప్రాయం వున్నదని తెలిసివుంటే నే నందుకు ఒప్పుకొని వుండేవాణ్ణి కాదు !' అని మళ్ళా అన్నాడు.

దుర్గేశబాబు ఒక్కసారిగా నిశ్చేష్టు డైనాడు. 'వినయ్ ! తొందర పడు తున్నావు నాయనా ! ఏదో అను కున్నాను - చివరకు -ముహూర్తం కూడా నిర్ణయమై పోయింది. ఆఖరి క్షణంలో నీవిలా పేచీపెడితే ఎలా చెప్పుబాబూ !' అని ప్రాధేయ పడు తున్నట్టు మొహంపెట్టి అన్నాడు.

'అయ్యా ! ముహూర్తం నిర్ణ యించుకోమని మీతో ఎవరు చెప్పారండీ ? పెళ్ళిచేసుకో వలసింది నిశ్చయించడానికి మీరెవరండీ ?' అని గద్దింపుగా ముందుకొచ్చి అన్నాడు వినయ్ !

'బాబూ ! ఉజ్వలకు . ' అని ఏదో చెప్పబోయాడు దుర్గేశబాబు !

'మీ ఉజ్వల చాలా తెలివిగలదే నండి. ఆమె ప్రస్తావన ఎందుకు లెండి ! నా అభిప్రాయం నేను చెబుతున్నా వినండి - ఇప్పుడప్పుడే నాకు పెళ్ళి చేసుకోవాలని లేదు. మరొక విషయం కూడా వినండి ; రేపటినుంచి నేను మీ యింటి గడప తొక్కేదిలేదు. గుర్తుంచుకోండి !' అని వచ్చిన వాడు వచ్చినట్టే వెళ్ళి పోయాడు.

దుర్గేశబాబుకు ఊపిరి సలపలేదు. కూర్చున్నవాడు కూర్చున్న పళంగానే వుండిపోయాడు. నోటివెంట మాట పెకిలిరాలేదు.

వాకిలి పక్కన నిల్చొని ఉజ్వల అన్ని మాటలూ విన్నది. ఆమె తల తిరిగి పోయింది. ఆమె ఆశలు అడియాస లైనాయి. మాటా పలుకూ లేకుండా ఆమె అక్కడే నిలబడి పోయింది.

* * *

ఈ రోజున ఉజ్వలపెళ్ళి జరగ బోతున్నది.

వరుడు ఎవరో, ఏం చేస్తున్నాడో, ఏవూరో ఏమిటో ఎవరికీ తెలియదు.

పిల్లను చూచుకొనడానికికూడా అత గాడు రాలేదట! మరి ఈ సంబంధం ఎలా కుదిరిందో ఏమి కథా కమామీషో ఆ మహానుభావుడికితప్ప నురెవరికీ తెలియదు.

ఉజ్వల ఈ సంబంధానికి వెంటనే ఒప్పేసుకుంది. 'ఏదో జరగవలసిందేదో జరిగి తీరుతుంది - మధ్యన అడ్డు పడడానికి నేనెవరిని? జీవితంలో నాకు ఏ ఆశా లేదు. ఆశలన్నీ ఎప్పుడో అడుగంటి పోయాయి. తన బతుకు చీకటి గొయ్యారమై పోయింది.' అని ఉజ్వల తన గుండెను రాయి చేసుకున్నది.

ఆమె హృదయంమీద అగస్మాత్తుగా వినయ్‌రూపం కనిపించింది. ఆమె పెదాలు వణికాయి. కోపంతో ఆమె 'వినయ్' అని ఒక్కసారి ఉచ్చరించింది. 'ఈ రోజుతరువాత అతన్ని తాను ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోదు! యిదే చివరిరోజు! అతన్ని శాశ్వతంగా మరచి పోతుంది. తన పట్ల అంత నిర్దయగా వ్యవహరించిన వ్యక్తిని తానెందుకు గుర్తుంచుకోవాలి?' అని అనుకున్నది.

బయట మేళతాళాలు విన్పిస్తున్నాయి. శంఖధ్వనులు కూడా వీటిలో మిళితమైనాయి బయట కోలాహలంగా వున్నది.

ఒక చిన్నపిల్ల పరుగెత్తుకుంటూ గదిలోకివచ్చి- 'ఉజ్వలాదీదీ!-ఉజ్వలా దీదీ - పెళ్ళికొడుకు వచ్చేశాడు!' అని చెప్పింది.

అలంకరణలన్నీ తీసేసి అవతల పారేయా లనిపించింది - ఉజ్వలకు, మరి ఆ తరువాత?

...ఆమె ఏదో ఆలోచించ బోయింది. ఇంతలోనే బయట పెద్ద పెట్టున గోల వినిపించింది.

'ఈ పెళ్ళి కొడుక్కి అరవై యేళ్ళకు తక్కువ వుండవు.'

'జుట్టంతా తెల్లబడి పోయింది'

'ఈ దుర్గేశబాబుకు ఈ ముసలివాడెక్కడ దొరికాడో?'

'పిల్ల జీవితం నాశనం చేస్తున్నాడు.' ఉజ్వలకు రకరకాల మాటలు విన్పిస్తున్నాయి. వాళ్ళతోపాటు తనుకూడా వెళ్ళి వికటాట్టహాసం చేయాలనిపించింది. లేకపోతే నాన్న తనను ఒక ముసలివాడికి కట్టబెడతాడా? ఇంకొక రెండు సంవత్సరాలు గడిస్తే తనకు తెల్లబట్టలే గతి! ... ఉజ్వల కళ్ళెదట రకరకాల చిత్రాలు కదిలిపోతున్నాయి. బయట రకరకాల అరుపులు. కేకలూ

ఇంతలో వినయ్ తల్లి ఉజ్వల కూర్చున్న గదిలోకి వచ్చింది. ఆమె వెనుక ఆమెతల్లి కూడా ప్రవేశించింది- కన్నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ! అందరి కంటే వెనుక ఆమెతండ్రి వచ్చాడు - ఏదో తప్పుచేసిన వాడిలాగా!

'దుర్గేశబాబూ! ఏమిటీ గొడవ?' అని వినయ్ తల్లి కోపంగా ప్రశ్నించింది.

'ఏంజేయమంటారు చెప్పండి? మరి నా అంతస్తుకి తగినట్టుగా —'

'ఏమిటి నీ అంతస్తు? — పిల్లదాని గొంతు కోయడమేనా? ఇంతకాలం పెంచి పెద్దదాన్నిచేసి చివరకు నువ్వు చేసే నిర్వాకం యిదేనా?'

'పరిస్థితి అలావచ్చింది మరి! ఈ వాడకట్టు యువకులంతా కలిసి పెళ్ళి కొడుకు కారు ఆపేశారు. 'కారుదిగి పెళ్ళిపందిట్లో అడుగు పెట్టారంటే - మీకు ముప్పుతప్పద'ని ,వాళ్ళు కారు చుట్టూమూగి అతగాణ్ణి ఆటలు పట్టిస్తున్నారు. లగ్నంవేళ కూడా మించి పోయేట్టున్నది!' అని విచారంతో కృంగిపోతూ అన్నాడు!

'అవునవును! ఆగొడవ నేనుకూడా చూస్తున్నాను.' అని వినయ్ తల్లి వెనక్కుతిరిగి 'వినయ్!' అని కేక వేసింది,

తల్లి పిలుపు విని గది బయట నిల్చున్న వినయ్ లోనికొచ్చాడు. అంత వరకూ ఉజ్వల తటస్థంగా కూర్చున్నది. వినయ్ గదిలో ప్రవేశించేప్పటికి ఉజ్వలకు ఎక్కడలేని ఆవేశం ముంచుకొచ్చింది. వినయ్ పట్ల చెప్పడానికి వీల్లేనంత ఈసడింపుభావం ఆమెలో వుద్భవించింది. 'ఎంత నిర్దయుడు! లేకపోతే ఒకవైపున తన పెళ్ళి అరవై యేళ్ళ ముసలివానితో జరుగుతుంటే యిక్కడికెందుకు రావాలి? తనను గేలిచేయడానికి కదూ? తనజీవితాన్ని నవ్వులపాలు చేయడానికికదూ?' అని అనుకున్నది ఉజ్వల!

'వినయ్!' వినయ్ తల్లి అతన్ని మరింత దగ్గరకు పిలిచింది. వినయ్ ఆమెవద్దకు వచ్చాడు. అక్కడికి కొద్ది దూరంలోనే ఉజ్వల పెళ్ళికూతురు వేషంలో కూర్చొని వున్నది. వినయ్ ముభావంగా ఆమెవైపు చూశాడు.

'చూడరా! కుందనపు బొమ్మలాగా ఎంత చక్కగా ఉన్నదో! ఈ చక్కనిచుక్క జీవితం పాడైపోవడం నీకిష్టమేనటరా!' అని అడిగింది తల్లి అతన్ని!

వినయ్ ఉజ్వలను పరీక్షగా చూశాడు. తలవంచుకొని కూర్చున్న ఉజ్వల పెదాలు వణికిపోతున్నాయి! వినయ్ ఆమెను చూశాడు. ఆ మొదటి రోజున ఎలా చూశాడో, అలాగే చూశాడు. ఆ చూపులో ఎటువంటి మార్పూలేదు.

'నన్నేం చేయమంటావో చెప్పమ్మా!' అన్నాడు వినయ్!

'ఉజ్వలను పెళ్ళి చేసుకోవాలి.

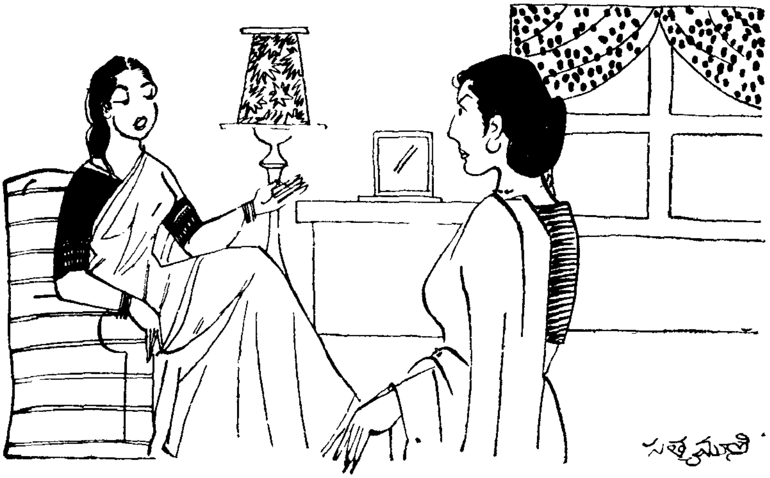

'చూశావా, రాత్రి నా పాట కచేరీలో హాలంతా నిండిపోయింది'

'నిజమే, చాలామంది తమ స్థలాలు ఇచ్చేసేరు నింపడానికి.'

లేకపోతే దుర్గేశబాబుగారి మర్యాద కాస్తా మట్టిలో కలిసిపోతుంది. ఉజ్వల భవిష్యత్తు అంధకార బంధురమై పోతుంది '

వినయ్ ఒక్క క్షణంపాటు మౌనం వహించి నిలబడ్డాడు. 'అలాగేనమ్మా! ఉజ్వలను నేను పెళ్ళిచేసుకుంటా.' అని అన్నాడు, మొదట్లో మాటమాత్రంగా అడిగినంతనే ఇకగ్లీషు పాఠాలు చెప్పడానికి ఒప్పుకున్నట్టుగానే! అతని కంఠంలో అప్పటికి ఎటువంటిభావం ప్రస్ఫుటం కాలేదు.

దుర్గేశబాబు విన్యయ్‌ను అమాంతంగా కౌగలించుకున్నాడు. గద్గద కంఠంతో — 'నన్ను గట్టెక్కించావు బాబూ!' అని అన్నాడు.

'ఆ ముసలి పెళ్ళికొడుకును వెనక్కు పంపించివేసే ఏర్పాట్లు చేయండి! నేనింతలో వినయ్‌ను పెళ్ళికొడుకునుచేసి తీసుకొస్తాను. ఇంకొక రెండు గంటలలో వేరే లగ్నం వున్నది.' అని వినియ్ తల్లి అన్నది.

గదిలోనుంచి వరుసగా అందరూ వెళ్ళిపోయారు. గదిలో ఉజ్వల ఒక్కర్తే మిగిలిపోయింది. ఈ సంఘటనకు సంతోషించాలో, విచారించాలో ఆమెకే బోధపడలేదు. ఆమె హృదయంలో తుపాను చెలరేగింది. ఆమెకేమీ పాలుపోవడంలేగు. మరల బయటనుంచి మేళతాళాల ధ్వనులు

విన్పిస్తున్నాయి. బహుశా ముసలి పెళ్ళికొడుకు అవమానంతో తిరిగి వెళ్ళిపోయి వుంటాడు. ఎందుకో వినయ్‌తో పెళ్ళికాబోతున్నదంటే ఆమెకు ఈషణ్మాత్రంగా కూడా సంతోషం కలగడంలేదు.

అగస్మాత్తుగా ఆమె వయస్సులో వున్న ఆడపిల్లలు నలుగురైదుగురు నవ్వుకుంటూ, పరిహాసాలాడుకుంటూ ఉజ్వల గదిలోకి ప్రవేశించారు.

'అబ్బ! ఎంతమంచి నాటకం! ఉజ్వలా!' అని అన్నారు అందరూ ఒక్కసారిగా!

'మొత్తానికి వినయ్‌బాబు కూడా చాలా విచిత్రమైన వ్యక్తి! అసలు విషయం ఆయనగారికికూడా తెలియ లేదు-' అన్నారు ఎవరో వాళ్ళల్లో నుంచి!

ఉజ్వల చకితురాలైంది, ఈ మాటలువిని!

'ఏమిటా విషయం?' అని ఉజ్వల వాళ్ళను ప్రశ్నించింది.

'అయితే నీకూ తెలియదన్నమాట!'

వాళ్ళంతా ఒక్కసారి నవ్వారు.

'ఈవాడకట్టు యువకులంతా కలిసి ప్లానువేసి వినయ్‌బాబు వివాహం నీతో జరిగేట్టు చేశారు. ఈ ప్లానులో మీ నాన్న, వినయ్‌బాబు తల్లి వాళ్ళు కూడా వున్నారు! అయితే ముసలి పెళ్ళికొడుకు వేషం వేసింది ఎవరనుకున్నావ్?. మన ఎమెచ్యూర్ క్లబ్ సభ్యుడు అభినందా! — మొత్తానికి నాటకం పెళ్ళికొడుక్కి, పెళ్ళికూతురికీ - ఉభయులకూ తెలియ లేదు. బావుంది' అని ఎవరో అనగా అంతా మళ్ళా పెద్దపెట్టున నవ్వారు.

'నాటకమా?' సిగ్గుతో ఉజ్వల తల వంచుకున్నది. చివరకు వినయ్ తనకు భర్తగా లభించాడు - మామూలుగా కాదు, నాటకమాడితే లభించాడు. ఎంత అవమానం! ఆడపిల్ల పరిస్థితులకు లొంగక తప్పదు. చివరకు తను పరాజిత అయింది అని అనుకున్నది ఉజ్వల!

ఉజ్వల తనలో తాను నవ్వుకున్నది.

బయటనుంచి అప్పుడే మేళతాళాల ధ్వనులు మరింత ఉన్నత స్థాయిలో వినిపించాయి.